

Spm. nr. S 1035

Til justitsministeren (1/12 03) af:

Lars-Emil Johansen (SIU):

»Vil ministeren oplyse, hvad hun vil gøre for at begrænse den omfattende indsmugling af hash til det grønlandske samfund?«

Begrundelse

Narkotikakriminalitet – som for Grønlands vedkommende i stort set samtlige overtrædelser relaterer sig til hash – har i Grønland igennem de sidste mange år ligget på et konstant og alt for højt niveau til stor skade for det grønlandske samfund. Antallet af registrerede overtrædelser af narkotikalovgivningen pr. 10.000 indbyggere lå i perioden 1993-2002 i Grønland på et gennemsnitligt niveau på 88, hvor det tilsvarende tal for Danmark var på 28.

Grønland har siden moderniseringen af det grønlandske samfund som følge af nyordningen i 1953 og senere ved hjemmestyrets indførelse kæmpet en lang og sej kamp mod det alkoholmisbrug, der fulgte i kølvandet på den store omvæltning, og vi har vundet. Alkoholforbruget i Grønland ligger nu på et langt lavere niveau end tidligere. Det er derfor sørgeligt at konstatere, at hash nu har vundet så stort indpas i det grønlandske samfund med så mange tragiske skæbener til følge. Det kan ikke være rigtigt, at hash skal overtage rollen som den svøbe, alkohol tidligere har udgjort i så mange år.

Grønland er et ret isoleret land med begrænsede muligheder for upågtet indførsel af varer og er som medlem af det praktiske Schengensamarbejde pr. 25. marts 2001 i øvrigt forpligtet til i en lang række havne og lufthavne at overholde de krav til gennemførelse af ind- og udrejsekontrol, der er fastsat i Schengenregelsættet. Det bør derfor være muligt effektivt at kunne begrænse de store mængder af hash, der årligt indsmugles i Grønland.

Svar (4/12 03)

Justitsministeren (Lene Espersen):

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet anmodet Politimesteren i Grønland om en udtalelse.

Når denne udtalelse foreligger, vil jeg vende tilbage til sagen.

Spm. nr. S 634

Til justitsministeren (12/11 03) af:

Pia Kjærsgaard (DF):

»Vil ministeren overveje at præcisere straffelovens bestemmelser om selvtægt, således at indehaveren af en hund ikke straffes, når hunden f.eks. har forsvaret sin familie og bidt en person, der er trængt ulovligt ind i ejerens beboelse?«

Begrundelse

Der findes eksempler på, at indehaveren af en hund er blevet dømt for selvtægt, idet hunden har bidt en indbrudstyv, der var brudt ind hos ejeren.

Det forekommer helt hen i vejret, at indbrudstyven kan forlange ejeren dømt for selvtægt, idømt erstatning for skader, som indehaverens hund har forvoldt indbrudstyven under dennes indbrud, samt hunden aflivet, fordi ejerens hund måske har »forsvaret« ejerens liv og ejendom under indbruddet.

Det er spørgerens opfattelse, at hvor omstændighederne viser, at det er den forurettede, der med sin egen adfærd har bragt sig i en sådan situation, at han eller hun er blevet bidt af en indehavers hund, skal den forurettede ikke kunne gøre krav gældende mod ejeren af hunden. Med andre ord: Trænger en fremmed person ind i ens ejendom, og formålet hermed er klart ulovligt (indbrud), og bliver indbrudstyven bidt under indbruddet, så er det indbrudstyvens eget ansvar. Denne kunne have ladet være med at begå en ulovlighed.

Mange familier og enlige ældre i Danmark har hund, bl.a. fordi hunden er en god »alarm« at have, og de føler en stor tryghed herved. Det kan ikke være meningen, at fremmede mennesker, der uretmæssigt vil trænge ind i ens ejendom og som en konsekvens heraf bides, efterfølgende skal kunne sagsøge ejeren for erstatning samt få ejeren dømt for at have begået selvtægt.

Det er spørgerens opfattelse, at loven må præciseres, således at tilfælde, som beskrevet ovenfor, fremover ikke skal betyde, at indehaveren af hunde straffes eller kan idømmes erstat-